

ROYAL- TEEN

NETFLIX

NETFLIX-
ELOKUVA

VALLAN HUIPULLA

*ANNE GUNN HALVORSEN
& RANDI FUGLEHAUG*

SUOMENTANUT KATI VALLI

*ANNE GUNN HALVORSEN
& RANDI FUGLEHAUG*

ROYAL- TEEN

VALLAN HUIPULLA

SUOMENTANUT KATI VALLI

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

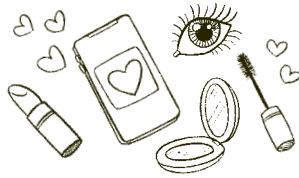
Norjankielinen alkuteos: *Halve kongeriket 3: På tronen*

© Randi Fuglehaug and Anne Gunn Halvorsen
First published by H. Aschehoug & Co. (W. Nygaard) AS, 2021
Published in agreement with Oslo Literary Agency

SUOMENKIELINEN LAITOS © KATI VALLI JA WSOY, 2023

ISBN 978-951-0-49171-3

PAINETTU EU:SSA

1 PLAY

– Heiii, tyypit! Toivottavasti teillä kaikilla menee hyvin! On vihdoin suosikkikuukauteni toukokuu, ja aion juhlistaa sitä loihtimalla kasvoilleni ihanan keväisen meikin, johon olen saanut inspiraation itseltään kuningattarelta – eli Kylie Jenneriltä. Ensin levitän luomivärin pohjustusvoiteen, joka...

– *TESS!*

Tess ähkäisi ja pysäytti nauhoituksen. Isoveljen vihainen ääni oli pilannut koko jutun. Tess jäähmettyi kuuntelemaan, kun Lamin tömisteli portaita ylös. Seuraavassa silmänräpäyksessä ovi riuhtaistiin auki.

– Hyvää huomenta, Tess sanoi.

– *Vai hyvää huomenta?* Mitä helkkaria, Tess?

Lamin marssi suoraan Tessin eteen. Gambialainen nimi Lamin tarkoitti lempeää, ja yleensä se sopi velipojalle hyvin. Kymmenen vuotta Tessiä vanhempi Lamin oli nimittäin tavallisesti tyyni ja rauhallinen. Ei kuitenkaan nyt. Nyt hän seisoi keskellä lattiaa selvästi kiihdyksissään, leivänmuruja parrassaan ja kännykkäänsä heristellen.

Tess tiesi kyllä, mihin Lamin viittasi, olihan hän nähnyt saman dramaattisen videon jo varmaan tuhat kertaa. Pätäkässä näkyi, kuinka hän vain muutama tunti sitten oli puristanut

kätensä nyrkkiin ja huitaissut yhtä Norjan suosituimmista artisteista päin näköä.

– Tässähän olet sinä! Mitä oikein meinaat? Sinusta voidaan tehdä rikosilmoitus!

Tess huokaisi ja yritti kääntää suupieliään hymyyn. Hän tunsu yhä kihelmöinnin koko kropassaan.

Hän kääntyi takaisin peiliä kohti ja venytteli raukeasti. Sitten hän alkoi kaikessa rauhassa järjestellä pöydällä lojuvia meikkejä ja pani tyytyväisenä merkille, miten se ärsytti Laminia. Veli ei selvästikään ollut pysyä nahoissaan.

– Mitä sanoit? Tess kysyi ja oli haukottelevinaan. – Tiedustelitko, miten minulla menee?

Hän nousi hitaasti tuolista ja haki valkoisen silkkipuseronsa, jonka oli viikannut sivuun ennen nukkumaanmenoa. Veli avasi suunsa ja sulki sen taas kuin turhautunut kala kuivalla maalla.

– Kiitos vain kysymästä. Minulla menee ihan hyvin, vaikka kimppuuni hyökättiinkin viime yönä, Tess sanoi.

– Hyökättiin ja hyökättiin, Lamin sanoi.

Tess kallisti päätään, rutisti paidan palloksi ja viskasi sen veljeään kohti. Lamin otti häkeltyneenä kopin.

– Jo vain, kyllä minä pärjälän. Vaikka rasistinen idiootti lähtikin perääni ja kävi päälle niin, että paitani repesi ja seisoin melkein yläosattomissa Tryvannin koko festarikansan edessä, Tess sanoi ja nielaisi tahtomattaan kuuluvasti.

Hän oli puhunut hallittuun, pisteliääseen sävyyn, mutta huomasi äkkiä, ettei enää kyennytkään siihen. Häntä alkoi vapisuttaa.

– Pakkohän minun oli puolustautua, hän lisäsi tyystin toisenlaisella, paljon heiveröisemmällä äänellä.

Hän istui sängylle, tuijotti jäykkänä lattiaan ja yritti räpytellä silmiinsä pyrkivät kyyneleet pois.

Näköjään hän ei vielä pystynytkään suhtautumaan asiaan kylmän viileästi.

Kaikki tuntui vain ihan surkealta.

Vaikka ilta oli alkanut niin lupaavasti! Tess oli kavereineen päässyt Tryvannin suuriin abibileisiin kuokkimaan, koska Arnie oli määrän soittaa siellä ensimmäinen keikkansa. Tess oli ollut ihan hullun innoissaan. Absurdia kyllä, Arnie lämmitelisi TÖSiä, illan pääesiintyjää, joka oli jo vuoden ajan kuulunut Spotifyn kuunnelluimpiin artisteihin. Oli totta, että TÖSin biisit olivat junttimaisia ja niiden sanoitukset hölmöjä, ja tyyppi itse kulki ylisuuri kultatakki harteillaan kuin mikäkin wannabe-sutenööri. Instagramissa hän kuitenkin vaikutti hauskalta ja esiintyi hyvin itseironiseen sävyyn, ja sitä taustaa vasten hänen riiminsä tyyliin *Tänään voit vain bilettää ja antautua / Antaa ajan kulua / Ootko mulle pano 69, haluun sua* näyttäytyivät lähinnä koomisina. Sitä paitsi TÖSillä oli yli puoli miljoonaa seuraajaa. Arnie oli luvannut esitellä Tessin hänelle, ja Tess oli jo suunnitellut, mitä kirjoittaisi kuvatekstiksi tägätessään TÖSin. Tessin 67 530 Instagram-seuraajaa, kuten myös hänen YouTubessa ja TikTokissa pitämiensä meikkitutoriaalikanavien tilaajat, olivat pääosin nuoria tyttöjä. Heistä olisi mahtavaa, että hän hengaili TÖSin kanssa!

Valitettavasti mikään ei kuitenkaan mennyt niin kuin Tess oli toivonut. Hän oli kyllä päässyt tapaamaan TÖSiä backstage-alueelle, mutta tilanne oli ollut hektinen ja ohi parissa minuutissa, ja sen jälkeen kaikki oli mennyt pieleen. Tessiä hävetti yhä ankarasti, kun hän ajatteli, miten oli käyttäytynyt TÖSin ja tämän ystävien edessä.

Onneksi joku yleisöstä oli kuvannut sen jälkeiset tapahtumat. Sen, miten TÖS oli lähtenyt hänen peräänsä. Kun Tess oli pinkaissut juoksuun, myös TÖS oli lisännyt vauhtia. Kun Tess oli huutanut, että TÖSin pitäisi jättää hänet rauhaan, artisti oli tarttunut hänen valkoiseen silkkipuseroonsa.

Se oli revennyt, kun Tess oli rimpuillut itsensä vapaaksi.

– No...

Lamin vaihtoi painoa jalalta toiselle. Hän vaikutti neuvottomalta, kuten aina, kun joku näytti tunteensa hänen edessään. Tess hieroi silmiään ja tunsu, että Lamin istui sängylle hänen viereensä. Isoveli veti Tessin kainaloonsa kömpelöön kylkihalaukseen.

– En minä sillä. Tiedänhän minä, että olet kova mimmi ja että yöelämässä joutuu kuuntelemaan kaikenlaista suunsoittoa, mutta että menee lyömään... On hemmetin vaarallista lyödä toista suoraan kasvoihin! Ja laitonta! Mitä illan aikana sitten tapahtuikin, sen arvoista se ei ole, Lamin sanoi ja silitti Tessin pikkulettejä.

Tess työnsi veljensä rauhallisesti kauemmaksi ja kuivasi kyynleensä.

– He olivat niin inhottavia, hän sanoi. Koko hänen varalooaan kouristi, kun hän ajatteli, miten oli antanut porukan huijata itseään. – TÖS ja hänen kaverinsa... he olivat niin hiton rasistisia. Minua alkoi pelottaa ihan kamalasti.

– Ymmärrän, Lamin sanoi. – Mutta missä kaikki muut olivat? Missä omat kaverisi olivat?

Tess nielaisi.

– He olivat häipyneet.

Veli kurtisti kulmiaan.

– Häipyivätkö he taas ja jättivät sinut yksin?

Tess veti syvään henkeä, ohi kurkkuun nousseen palan ja aina vatsaan jysähtäneeseen kiveen. Juuri *sii*tä hän ei ainakaan nyt jaksaisi puhua. Lamin vain tuhahtelisi paheksuvasti, moittisi hänen ystäviään ja toteaisi, ettei Tessin enää pitäisi tuhlata aikaansa ulkona pyörimiseen. Ihan kuin Tess ottaisi vastaan ystävyYTEEN liittyviä neuvoja Laminilta, jolla ei ollut kavereita lainkaan. Ja olivathan toiset sitä paitsi sanoneet, minne olivat lähDÖSSÄ, eivät he sentään häneltä piilotelleet. He olivat vain... unohtaneet hänet. Taas. Tess oli juuttunut kilometrien pituiseen vessajonoon, ja kun hän viimein oli tullut ulos bajamajasta, joka puolella oli näkynyt vain vieraita ihmisiä. Kännykkään oli tullut viesti Lenalta ja Ingridiltä, jotka pyysivät häntä tulemaan pian perässä.

Lamin tuijotti puhelintaan.

– Mitä luulet äidin ja isän tästä sanovan?

Tess naurahti kolkosti.

– Heillä on varmaan muutakin tekemistä kuin lukea norjalaisia uutissivustoja, hän sanoi ja nousi äkkiä.

Hän pystyi miltei kuulemaan vanhempiansa turhautuneet, epäuskoiset huokaukset Lähi-idän toimistolta saakka. *Mitä ihmeen hölmöilyä tämä nyt on, Tess?* he varmasti sanoisivat ja pudistelisivat päätään suu auki. Niinhän he aina tekivät, kun hän kertoi jostakin jutusta, joka hänelle oli tapahtunut, oli kyse sitten uudesta markkinointiyhteistyöstä tai viraaliksi menneestä tutoriaalista. Pelkkää hölmöilyä ja energian haaskausta kaikki. Samaan kategoriaan heidän mielestään meni varmaan sekin, että nyt hän oli astunut esiin ja puolustanut itseään. *Huuhaata ja hölmöilyä!*

Tess muljautti silmiään.

– Minä olen aika varma, että tämä tulee heidän tietoonsa.

Näkeehän tästä, että tässä olet sinä, kun sinut tuntee. Luojan kiitos nimeäsi ei sentään mainita missään, Lamin sanoi ja lysähti kasaan kuin kaikki ilma olisi paennut hänen keuhkoistaan.

Meikkauspöydällä makaavaan kännykkään syttyi valo. Siihen tuli viesti Ingridiltä, joka oli varannut pöydän The Vandelay -bistrosta kello kymmeneksi. *Tapaamisen aihe: JÄLKIPUINTI!* Ingrid kirjoitti. Tess hymyili puhelimelle. VG-nettilehdessä mainittiin nimeltä vain TÖS. Tessin nimi oli jätetty kertomatta ja video oli sumennettu, mutta Ingrid ja kaikki muut Tessin tuntevat näkivät tietenkin, kuka kuvassa oli. He tunnistivat tummat pikkuletit ja valkoisen puseron. Jopa Tessin kimaltavat kynnet erottuivat.

– Täytyy vain toivoa, ettei tuo tyyppi tee rikosilmoitusta, Lamin sanoi. – Mieti nyt, jos nimesi tuleekin julkisuuteen ja haet kouluun vaikka Yhdysvaltoihin ja koulupaikoista päättävät googlaavat sinut.

Lamin nousi seisomaan kuin ei olisi kestänyt ajatella sitä katastrofaalisten seurausten loputonta virtaa, johon tapaus voisi johtaa.

– Niin, mietipä sitä, Tess tokaisi. – Mieti, jos siskosi tulee tunnetuksi siitä, että puolusti itseään!

Lamin käveli hitaasti ovelle päin ja raapi samalla päätään. Tess katsoi ärsyyntyneenä veljeään peilin kautta, kun tämä poistui huoneesta.

Hemmetti, nyt hän ei ehtisi kuvata tutoriaalia valmiiksi, jos tahtoi ehtiä brunssille. Hänen täytyisi vain meikata itsensä nopeasti, joten hän puristi pinkille meikkisienelle uuden pitkulaisen pisaran kullanhohtoista pohjustusainetta. Tarkasti ja varmoin ottein hän taputteli pehmeän voiteen iholleen,

ja tutut liikkeet saivat hänet pikkuhiljaa tuntemaan olonsa paremmaksi. Hän lisäsi vähän korostuspuuteria, avasi sitten varovasti pienen purkin, jossa oli kultaisena hohtelevaa luomiväriä, ja sipaisi sitä siveltimellä silmäluomilleen. Sen jälkeen hän otti isosta paletista pikkuisen punaista ja kontrastiksi vielä vähän tummempaa punaista silmänurkkaan. Hän räpäytti silmiään pari kertaa, katsoi peiliin ja ravisti rivakasti rajausväripulloa. Se oli tyhjä. Hän etsi vetolaatikosta uuden, repi sen ulos pahvikääreestään ja veti vakaalla kädellä ripsien juureen siistin rajauksen. Hän käytti aina vähän enemmän väriä kuin Kylie. Hän harjasi ripsiväriä ripsiin, sekä ylös että alas, ja tupsutteli vielä lopuksi kiinnityspuuterin kasvoilleen. Hän tarkasteli lopputulosta peilistä muutaman sekunnin ajan ja riisui sitten sitruunankeltaisen, luomupuuvillaisen t-paitansa.

Ehkä hän sittenkin ehtisi kuvata vielä nopean videon.

Tess pudisteli silkkipuseroa vähän ja ujutti viileäntuntuisen, hennosti tupakalta ja oluelta tuoksuvan vaatekappaleen varoen ylleen.

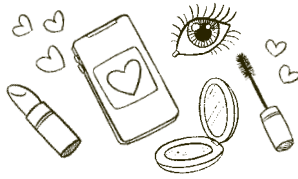
Kun TÖS oli tarttunut hänen olkapäähänsä, etuosan napit olivat irronneet ja pusero revennyt sauman kohdalta. Reikä oli iso ja ruma. Tess suoristi rintaliivejään vähän, vei toisen kätensä lantiolleen, nosti kännykkänsä ylös, asettui selkä peiliä kohti ja otti videota samalla kun kääntyi hitaasti niin, että suuri repeämä tuli näkyviin.

Ihan helkkarin hyvää huomenta eräältä, joka EI aio alkaa pano 69:ksi, hän kirjoitti videon alle.

Hän lisäsi vielä filterin ja postasi klipin Instagramiin. Sitten hän vaihtoi taas t-paitaan, nappasi mukaan ylisuuret urheilullasit ja lähti kotoa sanomatta edes hei Laminille.

No niin, nyt kenelläkään ei enää ollut mitään epäilystä siitä, kuka videolla esiintyi.

Jos hän jotain oli eilisestä oppinut, niin sen, ettei hänen koskaan pitäisi luovuttaa ohjaksia kenellekään toiselle.

2 JUHLIEN JÄLKEINEN PÄIVÄ

Tess sekä näki että kuuli heidät välittömästi astuessaan sisään The Vandelayn ovesta. Hänen ystävänsä olivat työntäneet useamman pöydän yhteen ja vallanneet melkein puolet pikkuruisesta ravintolatilasta. He pulisivat ja nauroivat kuin olisivat istuneet jonkun takkahuoneessa eivätkä yhdessä kaupungin trendikkäimmistä ruokapaikoista.

Margrethe istui porukan laittimmaisena. Tummat hiukset kaartuivat täydellisesti kehystämään hänen kapeita, sydämenmuotoisia kasvojaan. Prinsessassa oli tänään jotakin erilaista, eikö ollutkin? Meikin sävystä tai kulmien muodosta ei voinut olla kyse, koska Margrethe ei koskaan kokeillut mitään uutta. Hänen kasvonsa olivat silti muuttuneet täysin. Tess kurtisti kulmiaan. Ei kai Margrethe vain ollut alkanut käyttää... täyteaineita? Margrethe hihitti ja pukkasi kevyesti kylkeen vieressään istuvaa Arniea, joka nauraa hohotti kädet suun edessä. Tessin oli pakko hymyillä, kun hän tajusi, mikä Margrethessa oli uutta. Tytön tuskainen ilme ja hänen silmistään yleensä kuvastuva kärttyisyys oli poissa! Olivatko prinsessa ja Arnie nyt ihan oikeasti pari? Toivottavasti, Tess ajatteli. Se tekisi hyvää hapannaama-Margrethelle. Kunhan Arniestakin ei nyt sitten vain tulisi tylsimys.

Sitä tämä jengi ei todellakaan kaipaisi.

– Tess! Siinähan sinä vihdoin olet, Ingrid sanoi.

Tessin paras ystävä nousi seisomaan niin äkisti, että korut hänen kaulassaan kilisivät. Hän ojensi käsivartensa kohti Tessiä, vaikka istui keskellä ryhmää niin, ettei Tess mitenkään olisi voinut vastata hänen halaukseensa ilman, että olisi pyyhkäissyt kaiken pöydältä lattialle. Niinpä Tess lähetti vain lentosuukon, ja Ingrid istui takaisin alas. Lena hymyili iloisesti ja vilkutti omalta paikaltaan Kallen kainalosta. Kruununprinssin tyttöystävä oli tavalliseen tapansa levittänyt kasvoilleen päivävoiteen, jonka sävy oli pari astetta liian tumma hänen vaaleita hiuksiaan ajatellen. Lenan toisella puolella istui Fanny, prinsessa Margrethen uskollinen ystävä/orja.

Kaikki tuijottivat Tessiä silmissään ymmärtäväinen katse ja kasvoillaan utelias ilme. Täysin eri tavalla kuin raivoava Lamin. Äkkiä Tessiä alkoi melkein itkettää, niin huolehtivasti ystävät tuntuivat häneen suhtautuvan. Hän kohotti olkapäitään ja laski ne taas alas yrittäessään löytää sanoja.

– Hei, kiva nähdä teitä.

Ingrid puristi kädet yhteen sydämensä päällä ja sanoi:

– Nyt sinun on pakko kertoa, Tess. Miten sinulla menee? Mitä oikein tapahtui? Mitä TÖS teki ennen kuin löit häntä?

Tess viivytelti hetken ja veti samalla tuolin porukan pöytään.

– No, näittehän te. Oli tosi pimeää, ja hän seurasi minua kun lähdin etsimään taksia, ja sitten hän repi puseron ylteni. Se oli... se oli ihan kamalaa, hän sanoi hiljaa.

Ingrid nyökkäsi.

– No varmasti, voi luoja. Mutta mitä hän sanoi?

Tess avasi suunsa ja sulki sen taas. Toiset kumartuivat lähemmäksi. Näytti siltä kuin he olisivat valmiit pomp-paamaan pystyyn ja juoksemaan Fredrikstadiin – tai missä hitossa TÖS nyt asuikin – ja hakkaamaan tyyppin heti, kun Tess kertoisi, mitä tämä oli sanonut.

Voisiko hän paljastaa ystävilleen, miten hän oli illalla puoli tuntia aiemmin helpotukseksen äkännyt TÖSin ja tämän kaksi kaveria, kun oli kulkenut Tryvannin festivaalialueella yksinään? Miten hän oli kerännyt rohkeutta ja mennyt heidän luokseen? Miten he olivat silmäilleet häntä ja panneet hänet... Ei. Hän sulki suunsa. Hän ei voinut kertoa sitä. Hän oli ollut ääliö, mutta onneksi oli selvää, että TÖS oli vielä pahempi ääliö.

– Ei, ei hän *sanonut* mitään. Se siinä oikeastaan olikin ongelmana.

– Täh?

– Hän ei sanonut mitään, vaan hänen possensa. Ne tyyppit olivat ihan hirveitä, Tess sanoi ja otti pöydällä lojuvan ruokalistan käteensä.

– Mitä he oikein sanoivat? Ingrid jankutti.

Tess katsoi toisia, kun he tuijottivat häntä silmät odotusta täynnä. Kertoisiko hän vaaleanpunapaitaisesta kaverista, TÖSin managerista? Hän oli ollut kaikkein pahin. Kun Tess oli mennyt poikien luo ja kohottanut oluttuoppiaan, jonka hän yllättävää kyllä oli saanut ostettua, TÖS oli ensin näyttänyt vähän hämmentyneeltä. Sitten TÖS oli tunnistanut Tessin yhdeksi aiemmin illalla tapaamistaan Arnien ystäväistä. Artisti oli hymyillyt Tessille ja sanonut hei, mutta sen sijaan että olisi esitellyt hänet toisille, TÖS olikin vain palannut keskusteluunsa näiden kanssa. Kaikki

olivat jatkaneet jutteluun ihan kuin eivät olisi nähneetkään Tessiä. Tess oli jäänyt seisomaan rinkiin ja tuntenut itsensä tyhmäksi ja näkymättömäksi. Hän oli juonut nopeasti saadakseen lasin tyhjäksi, mikä olisi antanut hänelle hyvän syyn poistua paikalta. Miksi hän oli ollut niin idiootti, että oli alun alkaenkaan hakeutunut poikien luo?

Ja mikä pahempaa, miksi hän oli jäänyt heidän seuraansa?

Ravintolassa kaverit vääntelehtivät levottomasti tuoleillaan ja kurottautuivat lähemmäksi kuullakseen, mitä Tess sanoisi.

– Äh, ei kai sillä oikeastaan ole väliä, mitä he sanoivat tai tekivät. En halua puhua siitä. He vain käyttäytyivät älyttömän inhottavasti, Tess sanoi ja tavoitteli urheaa hymyä.

Hän ei pystynyt kertomaan toisille, mitä pojat olivat panneet hänet tekemään.

Kukaan ystävistä ei vastannut Tessin hymyyn. He olivat kaikki yhtenä kysymysmerkinä, ja näytti siltä kuin koko porukan kasvoille olisi laskeutunut varjo. Tess tunsu äkkiä istuvansa jonkinlaisessa kuulustelussa, ja se sai hänet kimpaantumaan. Miksi hänen piti kököttää tässä selittelemässä?

– Hän kävi kimppuuni, ja olen vain ihan sairaan iloinen siitä, että pääsin irti hänen otteestaan, Tess totesi. Hän nosti katseensa ja tuijotti pistävästi jokaista yksitellen kuin alleviivataksaan sitä, miten totisessa paikassa oli ollut. – Onneksi joku kuvasi koko homman niin, että kaikki voivat nyt nähdä, mitä tapahtui.

Ingrid pudotti suustaan pillin, jota oli tähän asti pureskellut.

– Öh... Videolla näkyy kylläkin vain se, miten sinä lyöt tyyppiä, joka yrittää jutella kanssasi.

Ingridin sanat tuntuivat uudelta iskulta.

Suoraan vatsaan.

Tess pudisti päätään katse Ingridissä ja ajatteli, ettei varmaan ollut kuullut oikein. Samalla tavoin hän oli toivonut ymmärtäneensä väärin poikien sanat Tryvannissa eilen.

Mutta ei.

– Mitä sanoit? Tess kysyi.

Ingrid kohautti harteitaan.

– Sitä vain, että siinä pätkässä TÖS ojentaa kätensä ja tarttuu sinua olkapäästä. Sinä käännyt ja kumautat hänet kanveesiin. Onhan minuakin kypälöity, en edes tiedä kuinka monta kertaa, Ingrid jatkoi vähättelevään sävyyn.

– Muistatteko meidän luokan Lassen? Millainen hän oli kahdeksannella? Hänhän yritti aina päästä kokeilemaan tissejä.

Kuin malliksi Ingrid ojensi kätensä ja oli kopeloivinaan Fannyn rintoja, ja Fanny kavahti kauhuissaan taaksepäin. Kaikki nauroivat, mutta Arnie rykäisi ja siirsi katseensa Tessistä muihin. Arnie ei koskaan kestänyt ikävää tunnelmaa porukan kesken. Tess tuijotti häntä uhmakkaasti. Mitä poika nyt muka tekisi? Tarjoaisi shottikierroksen kaikille? Alkaisi tanssia tai kirjoittaisi uuden biisin?

– Olet varmasti ihan oikeassa, Tess. Oli outoa ja kammottavaa, että hän lähti perääsi. Mutta mitä minä Truls Øystenia tunnen – tai siis TÖSiä – hän on kaikin puolin mukava tyyppi! Olisi paha pettymys, jos hän nyt osoittautuisikin idiootiksi.

– Ai jos hän osoittautuisi idiootiksi? Tess toisti ja naulitsi katseensa Arnieen.

Arnie hymyili hermostuneesti.

– Ei vaan *kun!* Tarkoitin, että on inhottavaa, *että* hän on sellainen idiootti.

– Mutta aiotko pyytää anteeksi? Ingrid kysyi. – Jos pyydät anteeksi, hän ei ehkä tee rikosilmoitusta.

Tess tarrasi taas ruokalistaan, jottei hänen tarvitsisi miettiä, mitä käsillään tekisi. Hän keskittyi lukemaan ruokalajeja. Sama menyyhän se näytti olevan kuin joka hemmetin paskaravintolassa, joka kulloinkin oli pinnalla. Burgereita ja entrecôtea ja tartarpihvejä. Lihaa tuhannella eri tavalla laitettuna ja sairaan kalliiseen hintaan.

Tess yritti olla ajattelematta sitä, mitä toiset olivat sanoneet. Olivatko he tosiaan sitä mieltä, että *hänen* pitäisi hävetä? Miten se oli edes mahdollista? Hän veti henkeä ja vapisi kauttaaltaan.

Ei.

Siihen hän ei suostuisi.

Hän ei ikinä antaisi itsensä tuntea häpeää siitä, että oli puolustanut itseään. Luojalle kiitos videosta. Siinä näkyi pitkä, vahva, valkoinen mies, joka juoksi ruskean, lyhyeen hameeseen pukeutuneen 17-vuotiaan perässä. Tess oli ollut valmistautunut siihen, että netin sekopäiden suunnasta alkaisi tulvia vihaa ja raivonpurkauksia häntä kohtaan, kuten aina. Mutta entä jos kaikki ajattelivatkin samoin kuin hänen ystävänsä? Se olisi paljon pahempaa kuin ne tavalliset vihaviestit, joita hänelle oli jo alkanut virrata ja joita hän ei ollut viitsinyt avata.

Tai... hyvä on sitten.

Ehkä juttu pitäisi kerta kaikkiaan vääntää kavereille rautalangasta.

Tess otti puhelimensa esiin, meni saapuneiden viestien

kansioon ja avasi umpimähkään yhden viestin: *Senkin läski n#####huora, sun on jo aikakin saada rangaistuksesi. Jos poliisi ei tee asialle mitään, me hoidetaan homma itse.*

Tess luki viestin ääneen.

– Seuraava viesti, hän sanoi ja veti taas henkeä.

Kuinka ollakaan, seuraava kommentti oli juuri sellainen kuin hän oli odottanutkin.

– *Mikä sinäkin luulet olevasi, helvetin apina. Tätä saat katua,* hän luki monotonisella äänellä.

Pöytään laskeutui ensimmäistä kertaa täysi hiljaisuus. Kun Tess oli pyyhkäisemässä seuraavaa viestiä näytölle, Fanny nosti kätensä pystyyn.

– Ei, älä, riittää jo! Kuka tuollaista oikein kirjoittaa?

– Ei aavistusta. Vieraat ihmiset. Tällaista tämä on. Joka päivä. Koko ajan, Tess vastasi ja tuijotti toisia.

Pöydän ympärillä istuva porukka näytti nolostuvan. Kalle pudisti päätään. Arnie oli nostanut kädet puuskaan ja näytti surulliselta. Ingridiltä pääsi pitkä huokaus.

– Hemmetin hullut. Mutta onneksi he ovat vain nimenomaan sellaisia. Hulluja! Köyhiä luusereita, jotka istuvat ällötävissä kellariluolissaan ja näpyttelevät paksuilla nakkisormillaan paskaa tietokoneen näytölle. Älä turhaan välitä sellaisesta.

– Niin, aivan. Hullujahan he ovat, mutta tarkoittaako se, että tämä on ihan ookoo? Tess kysyi ja katsoi Ingridiä uhmakkain ilmein.

– Ei tietenkään! Mutta mitä tekemistä sillä on TÖSin kanssa? Minusta tuntuu, että olet juuri nyt vähän kireänä ja sekoitat kaksi täysin erillistä asiaa, Ingrid sanoi. Hänen silmiinsä näytti äkkiä nousseen kyyneleitä, ihan kuin häntä itseään olisi moitittu jostakin.

KUKA NYKYMAAILMASSA KÄYTTÄÄ SUURINTA VALTAA?

Romanttinen ja raikas Royalteen-sarja kuvaa norjalaisen eliittikoulun elämää. Tällä kertaa meikkivinkeihin aiemmin Instagramissa keskittynyt Tess kohoaa yllättäen mielipidevaikuttajaksi, kun hänen yhteenotostaan rasistisesti käyttäytyvän laulajan kanssa tulee valtakunnan uutinen. Mutta ymmärtääkö varakkaan perheen tytär ja somejulkkis oikeasti mistä puhuu? Kun Tess lisäksi päätyy tutustumaan laulajaan, josta koko soppa lähti liikkeelle, hän joutuu miettimään tarkkaan, missä kulkevat yksityisyyden rajat.

*KUNINKAALLISIA IHMISSUHTEITA
KÄSITTELEVÄ HITTISARJA TUNNETAAN
MYÖS IHANINA NETFLIX-ELOKUVINA!*

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-49171-3